

symptomatisk Interesse, og til dette sidste vil jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Saa vidt jeg kan se, vil disse to Lovforslag blive saa omtrent de eneste Lovgivningsresultater, som det bliver den højtærede Undervisningsminister muligt at gennemføre i denne Rigsdagssamling. Dette vil jeg gerne notere, fordi jeg opfatter det som et Tegn paa den fuldkomne Fallit, som det nuværende Ministeriums Politik har spillet. Det er meget sørgeligt, og jeg tror, den højtærede Minister deler mine Følelser paa dette Punkt, at det bl. a. ikke har været Ministeren muligt at faa tilvejebragt en Ordning af det kongelige Teaters Forhold. Det er ligeledes i høj Grad beklageligt, at dette Ministerium ikke har været i Stand til at faa ordnet Museerne, at det har maattet opgive en saa fortrinlig Plan som Kastelplanen og i det hele ikke har set sig i Stand til at fremme nogen Plan vedrørende Flytningen af de naturvidenskabelige Museer og Tilvejebringelsen af ordentlige Lokaler til de Formaalets Fremme, som disse Museer arbejder for. At Ministeriets Politik har ført til dette Resultat, er jo en Følge af, at Landets Finanser er kommet i den sørgelige Uorden, hvori vi nu ser dem. Paa ganske tilsvarende Maade er det gaaet paa Skolens Omraade, og dette er i særlig Grad beklageligt, fordi Ministeriet har lovet, at der skulde blive foretaget noget paa dette Omraade. I Trontalen den 5. Oktober 1920 udtalte den højtærede Statsminister udtrykkelig, at dette Ministerium vilde føle det som magtpaaliggende at fremsætte Lovforslag om en forbedret Læreruddannelse og om Skolens Tilsyn og Styrelse. Til Trods for, at saadanne Løfter blev givet i Trontalen 1920, har den højtærede Undervisningsminister her under Finanslovens Behandling erklæret, at der ikke er Tale om, at der vil blive fremsat noget Lovforslag — det kan vi da ogsaa se paa nærværende Tidspunkt — hverken vedrørende forbedret Læreruddannelse eller Skolens Tilsyn og Styrelse, men Ministeren følte sig overbevist om, at hvorledes Valget end gik, vilde Lovforslag vedrørende disse Forhold blive fremsat i en kommende Rigsdagssamling. Saa langt ned er altsaa Ministeriet Neergaard kommet, at det slet ikke har været i Stand til at holde selv saa beskedne Løfter som dem, der blev givet i Trontalen af 1920 vedrørende disse to Forhold, og jeg føler mig paa ingen Maade sikker paa, at der, hvis Valget skulde føre til det nuværende Flertals Bestaaen, vil blive fremsat Lovforslag angaaende Læreruddannelsen og Skolens Til-

syn og Styrelse. Derfor er det, jeg siger, at de Lovforslag, der her er fremsat, er politisk-symptomatiske, de viser, hvor langt vi er bragt ned ved den Politik, det nuværende højtærede Ministerium har ført.

Hvad angaar Forslagene i rent saglig Henseende, kan jeg afstaa fra Bemærkninger angaaende Lovforslaget om Skoleafgift, thi det kan jeg helt billige, og i den Henseende kan jeg altsaa henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for Venstre (Chr. Søgaard) har sagt. — Med Hensyn til Lovforslaget angaaende Ændringer i Loven af 1918 kan jeg ogsaa med Hensyn til Indholdet henholde mig til det Referat, den ærede Ordfører for Venstre har givet. Det falder mig ikke ind til Oplysning for Tinget at gentage de Bemærkninger, som i saa Henseende blev gjort, men jeg ønsker dog, at faa Sagen henvist til et Udvalg, fordi jeg mener, det er tvivlsomt, om vi skal begrænse os til blot at spare det Beløb, som den højtærede Minister mener ved sine Ændringsforslag til den gældende Lov at kunne spare. Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt de Beløb, som gives til de private Gymnasier udenfor København, er af de rigtige Størrelser, og derfor vil jeg gerne have Lejlighed til i et Udvalg at indhente nogle Oplysninger angaaende de private Skolers Økonomi dels for de københavnske Skolers og den frederiksbergske Skoles og dels og i særlig Grad for de udenfor København værende private Skolers Vedkommende. Det forekommer nemlig mig, at naar man endelig vil fremsætte Forslag til Ændring i Loven af 1918, fordi det viser sig, at den paa enkelte Punkter maaske er noget upraktisk, vil det være rigtigt at faa grundigt undersøgt, om man nu ogsaa har truffet den rette Ordning med det Ændringsforslag, der her foreligger, hvad jeg ikke føler mig aldeles vis paa, men Detailler kan vi jo forhandle om i Udvalget.

Da nu dette Spørgsmaal om Gymnasier er til Behandling, og da den ærede Ordfører for Venstre har gjort et Par Bemærkninger i Almindelighed, vil ogsaa jeg fremsætte et Par Bemærkninger om Sagen mere i Almindelighed, idet jeg dog paa ingen Maade skal komme ind paa en udførlig Diskussion om alle de af det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard fremførte Betragtninger. Naar det ærede Medlem fremsatte disse Bemærkninger vedrørende Gymnasierne, de mange Studenter, og hvad han ellers sagde, Udtalelser, som jeg mener var af betydelig Interesse, tror jeg dog, jeg har Lov at se dem som Udslag af, at han er ked af, at der ikke er kommet